

FAPTA LUI DUMNEZEU

O explicație din broșura Cheile cerului, publicație a martorilor lui Iehova din anul 1932 (J. F. Rutherford)

Când o calamitate se abate asupra unui om, este uzual a se spune că aceasta este „fapta lui Dumnezeu”. O mare furtună face râurile să se ridice, făcând multe distrugerii de proprietăți și oameni, iar aceasta este o acuzație împotriva lui Iehova și sunt numite „fapta lui Dumnezeu”. Transportatorii publici și alți corporatiști se protejează pe ei înșiși împotriva pagubelor prin intercalarea în contractele lor a declarației că ei nu vor fi responsabili de vreo pagubă ce rezultă din „fapta lui Dumnezeu”. Curțile de judecată și scriitorii de legi definesc „fapta lui Dumnezeu” ca un „accident inevitabil împotriva căruia atenția normală și prudența nu poate veghea; întreruperea cursului obișnuit prin fapte ca acestea care nu sunt prevăzute dinainte”. Dacă o furtună dărimă un pod și un tren cu pasagerii lui se prăbușește, se spune că ar fi o faptă a lui Dumnezeu. Întrebarea este, sunt aceste lucruri pe care eu le-am descris rezultatul faptelor lui Dumnezeu? Eu răspund: Nu, acestea nu sunt; și susținerea că aceste lucruri constituie fapta lui Dumnezeu este în întregime fără o autoritate scripturală. Dumnezeu, prin urmare este acuzat greșit de aceste calamități.

Cine, atunci, este responsabil de furtuni și astfel de fapte extraordinare care frecvent rezultă în multă suferință pentru oameni? Eu răspund că acestea sunt acuzații potrivite împotriva lui Satan Diavolul; și motivul eu îl voi da din Scriptură. Că Satan are puterea să producă furtuni și asemenea lucruri neobișnuite nu poate fi pus la îndoială. Isus a vorbit despre Satan Diavolul ca fiind „prințul demonilor”, „prințul acestei lumi”, ca unul care este dușmanul lui Dumnezeu și al lui Isus Cristos. În Efeseni 2:2 Satan, prințul acestei lumi rele, este numit „prințul puterii văzduhului”. În 2Corinteni, capitolul patru, Satan este numit „dumnezeul acestei lumi rele”, însemnând că el este conducătorul invizibil al lumii, având și exercitând mare putere. În Evrei 2:14 este scris că Satan are puterea morții. El a pricinuit moartea multor persoane.

Satan Diavolul era cel care constant a încercat să-l ucidă pe Isus, deoarece Isus a fost iubitul Fiul al Lui Dumnezeu, trimis pe pământ ca să spună adevărul. Că Satan are puterea ca să producă furtuni este arătat clar prin aceea ce el a făcut să vină împotriva lui Isus și a discipolilor săi. Ei au fost într-o barcă pe marea Galileii iar Isus a fost adormit în barcă, iar o mare furtună s-a ridicat, care a devenit așa de violentă că barca a fost aproape să fie răsturnată. Înregistrarea din Luca 8: 23-25 este: „Așa că ei au plecat. În timpul trecerii el a adormit, însă acolo a venit o furtună cu vânt pe lac, așa că corabia a început

să se umple și ei au fost în pericol să moară.” (Weymouth) „Și ei au venit la el și l-au trezit zicând, Stăpâne, stăpâne, noi pierim! Atunci el s-a ridicat, a muștră vântul și apele înfuriate: și ele au încetat și a fost liniște. Și el le-a zis lor: unde este credința voastră? Iar ei, fiind speriați, uimiți, au zis unul către celălalt: Ce fel de om este acesta! Pentru că el poruncește chiar vântului și apei, și ele ascultă de el.”

Dar de ce ar aduce Satan furtuni și asemenea dezastre peste oameni și să-i facă pe ei să încarce responsabilitatea asupra lui Dumnezeu? Motivul este că Satan întotdeauna a încercat să-i influențeze pe oameni să-l blesteme pe Dumnezeu. Dacă oamenii pot fi făcuți să înțeleagă că Iehova Dumnezeu este responsabil pentru aceste dezastre, ei îl vor urî, mai degrabă, decât să-l iubească și aceasta Satan o știe bine; în consecință și cursul său de acțiune. Ca să înțelegem acest lucru, noi trebuie să obținem înțelegerea potrivită a marii chestiuni în problemă. Când Satan s-a răsculat împotriva lui Iehova el l-a influențat pe om să păcătuiască, spunându-i că Dumnezeu este un mincinos. El l-a provocat pe Iehova Dumnezeu, spunând că nici un om n-ar putea fi pus pe pământ și care sub o mare probă să-i poată fi credincios lui Dumnezeu. Cu scopul ca întreaga creație să poată fi la timpul potrivit încredințată că Iehova este unicul Dumnezeu adevărat, de la care binecuvântările vor veni, Iehova i-a permis lui Satan să acționeze până la limita deplină în răutate. La timpul potrivit el îl va distruge pe Satan și toată puterea lui. Din cauza aceasta cartea lui Iov este scrisă în Biblie. În cartea lui Iov, care este explicată pe deplin în cartea adusă la ușile dumneavoastră numită *Viață*, darea de seamă este că Iov a fost un om bogat care-l servea pe Dumnezeu cu credincioșie. Satan a declarat că el l-ar putea sili pe Iov să-l blesteme pe Dumnezeu și i-a fost permis să încerce. Satan a adus o mare furtună care a distrus casa lui Iov și i-a ucis toți copiii săi și cei mai mulți dintre servii săi. După aceea a adus alte calamități asupra lui Iov. El l-a chinuit pe Iov cu abcese, iar după aceea a adus trei religioși cu fețe pioase care au pretins a fi prietenii lui Iov și care l-au chinuit pentru mai multe zile. El a convins-o pe nevasta lui Iov, ca să-i spună lui să-l blesteme pe Dumnezeu. În mijlocul tuturor acestor lucruri, Iov, a rămas statornic și credincios lui Dumnezeu, iar Satan a eșuat în eforturile sale.

Pentru același scop neschimbat, Satan i-a făcut ca oamenii să fie învățați multe secole că toate furtunile, virușii, insectele și lucruri asemănătoare care aduc dezastre peste oameni vin deoarece oamenii nu contribuie la bisericile lor și să-i fie credincioși și de aceea Dumnezeu este nemulțumit de ei și trimite calamități. Multe persoane au fost influențate prin acest mod să-l blesteme pe Dumnezeu și să se întoarcă de la el. La timpul potrivit Iehova Dumnezeu va aduce evenimentele care vor convinge cu siguranță întreaga creație că Satan

este un rău și că Iehova Dumnezeu este Dătătorul vieții și al fericirii celor care-i servesc lui.

Care deci, este înțelegerea sau explicația potrivită a cuvântului „fapta lui Dumnezeu.”? Biblia cu adevărat spune că toate lucrările lui Dumnezeu sunt perfecte, că toate căile sale sunt bune și corecte, drepte și adevărate. Dumnezeu este iubire, ceea ce înseamnă că el este cu totul neegoist. El pedepsește răutatea și declară că el va distruge complet răutatea intenționată și aceasta a făcut-o și o va face pentru onoarea numelui său și pentru binele celor care iubesc dreptatea.

Unele fapte despre Iehova Dumnezeu înregistrate în Biblie sunt acestea: datorită neascultării intenționate a lui Adam el l-a condamnat pe el la moarte, alungându-l din Eden și punându-l să moară. Copiii lui Adam, acționând împreună cu o oaste a Diavolului, au umplut pământul cu violență și înregistrarea este că Dumnezeu a trimis un mare potop și a distrus toată carnea de pe pământ cu excepția lui Noe și familia lui directă, care au fost credincioși lui Dumnezeu. Acel mare potop a fost o faptă a lui Dumnezeu, dar înainte ca el să o realizeze a dat o înștiințare deplină, așa că n-ar putea fi spus că această faptă a fost un accident inevitabil împotriva căruia prudența și atenția obișnuită nu veghea.

Egiptenii, sub conducerea lui faraon și asociații lui, au asuprit foarte tare pe poporul ales al lui Dumnezeu, israeliții. Ei au strigat la Dumnezeu, iar el i-a condus pe ei afară din Egipt prin mâna lui Moise și când armata egipteană i-a urmărit pe israeliți cu scopul ca să-i distrugă, atunci Dumnezeu i-a distrus pe egipteni în marea Roșie. Aceea a fost o faptă a lui Dumnezeu. Aceasta, așadar, nu a fost un accident inevitabil împotriva căruia egiptenii nu puteau veghea și despre care ei nu puteau ști, deoarece Dumnezeu le-a dat în prealabil o înștiințare deplină egiptenilor despre scopul său de a-i pedepsi dacă poporul său ar fi fost în continuare persecutat.

Când poporul lui Dumnezeu, israeliții, mășăluiau spre Canaan, amaleciții i-a persecutat cu răutate, însă la timpul său potrivit, Dumnezeu, a trimis armata sa sub Saul împotriva amaleciților și ei au fost distruși. Aceea a fost o faptă a lui Dumnezeu, dar aceasta nu a fost un accident inevitabil împotriva căruia amaleciții nu puteau veghea, deoarece de patru sute de ani o înștiințare le-a fost dată că ei vor suferi datorită persecutării rele a poporului lui Dumnezeu.

Evreii, odată poporul ales al lui Dumnezeu, s-au întors la Diavol și împotriva lui Iehova Dumnezeu. Ei au fost necredincioși legământului lor și au devenit idolatrii. La timpul potrivit, Iehova Dumnezeu a permis armatelor Babilonului să asedieze Ierusalimul și să facă ca milioane de oameni să moară prin sabie, foamete și boli, iar cetatea să fie complet distrusă. Aceea a fost o faptă a lui Dumnezeu, dar nu a fost un accident inevitabil care nu putea fi văzut

mai dinainte și împotriva căruia oamenii prudenți nu puteau veghea. Dimpotrivă, Iehova Dumnezeu i-a trimis pe profeții săi Ezechiel, Ieremia, Isaia și alții la evrei și le-a dat un avertisment complet despre scopul său ca să-i pedepsească pentru răutatea lor. O faptă a lui Dumnezeu nu este un „accident inevitabil care nu poate fi prevăzut dinainte” conform definiției date de oamenii înțelepți lumești.

Scripturile dovedesc în mod concluziv că Dumnezeu nu surprinde prin avantaj pe dușmanii lui aducând asupra lor dezastre pe care ei nu le pot ști dinainte; și aceasta este o dovadă în continuare că toate aceste calamități sunt de la Satan, dușmanul lui Dumnezeu. Satan le cauzează ca să fie învinuiri împotriva lui Dumnezeu cu scopul să întoarcă oamenii departe de la el.

Acum Scripturile clarifică că o altă faptă mare și puternică a lui Dumnezeu va veni în curând. Scripturile o descriu ca o „lucrare ciudată” și o „faptă nemaiauzită” și adaugă că în cursul ei înțelepciunea lumească și oamenii înțelepți vor pieri. În Isaia, capitolul 28, este scris: „Căci Domnul se va ridica ca la muntele Perașim, se va înfuria ca în valea Gabaonului, ca să își facă lucrarea, lucrarea lui ciudată și să împlinească fapta lui, fapta lui nemaiauzită. Acum, așadar, nu fiți batjocoritori, că nu cumva să vă fie întărite legăturile.” Prin cuvintele profeților săi, Ieremia și Ezechiel, Dumnezeu declară că el va nimici complet „Creștinătatea” și că acolo vor fi deci multe persoane moarte ca rezultat al „lucrării sale ciudate”, că cei vii nu vor fi în stare să le îngroape. Prin profetul său Habacuc, Domnul spune cum el va mărșălui cu lui armata pe pământ, îl va pustii și că el va distruge națiunile în mânia sa și că așa de teribil va fi spectacolul și puterea lui Iehova manifestată că soarele și luna vor încremeni, iar după aceea toți vor ști că aceasta este fapta lui Dumnezeu.

Marea faptă a lui Dumnezeu nu va fi așa cum înțelepții oameni lumești au definit-o: un accident inevitabil împotriva căruia persoanele prudente nu pot veghea. Chiar în această zi, Iehova Dumnezeu trimite pe martorii săi prin țară cu mesajul său de avertisment la „Creștinătate”, spunându-le despre fapta nemaiauzită care este în față. Acel mesaj de avertizare el a făcut ca să fie tipărit în milioane de cărți și în multe limbi, iar acestea sunt larg distribuite prin ținutul numit „Creștinătate”. Dumnezeu face ca înștiințarea să fie servită acum la conducători și în special clericilor, cu scopul ca gurile lor să poată fi pentru mereu stopată din a mai spune că: „a venit peste noi un dezastru inevitabil pe care, noi, ca oameni prevăzători nu l-am putut ști dinainte”. Responsabilitatea este peste martorii lui Iehova acum să ducă acest mesaj de avertisment la oameni, iar după aceea responsabilitatea este asupra acelorora cărora acest mesaj este adus ca să-i dea o atenție potrivită acestui. Refuzul de a asculta mesajul și distrugerea cărților care conțin mesajul nu va furniza nici o scuză la nimeni, ca să zică că el nu a știut că această mare faptă a lui Dumnezeu urma să

fie înfăptuită. Armaghedonul se apropie rapid, iar Isus l-a descris ca cel mai mare necaz care a venit vreodată peste lume sau va veni vreodată din nou. Atât Isus cât și ceilalți profeți ai lui Dumnezeu au declarat că în acel necaz, rămășița oamenilor care sunt cu bună voință și inimă cinstită, care vor auzi și vor da atenție mesajului de avertizare și care vor sta de partea lui Iehova, vor fi ocrotiți și trecuți prin necaz. Fiți înțelepți și oferiți o ureche ascultătoare. Vă rog faceți așa și să primiți protecția și binecuvântarea lui Iehova.